

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 7C/83/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312212388
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Birás, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1312212388.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III sudcom JUDr. Vladislavom Birásom, PhD., v spore žalobkyne: F. X., narodená XX. januára XXXX, trvalým pobytom v L., R. XXXX/XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou Consilior Iuris s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského 51, IČO: 47 231 157, proti žalovanému: A. J. X., narodený 7. marca XXXX, trvalým pobytom v L., Z. XX, zastúpeného PaedDr. Mgr. Vierou Morávkovou, narodenou 22. augusta 1963, trvalým pobytom v Bratislave, Šuňavcova 13, o zaplatenie 15 000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou Okresnému súdu Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) 5. septembra 2012 (po jej čiastočnom späťvzati a zastavení konania uznesením z 26. augusta 2013 č. k. 7C/83/2012-90) domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej 15 000 eur s úrokom z omeškania vo výške 2 % ročne zo sumy 15 000 eur od 1. mája 2010 do zaplatenia z titulu nevydania bezdôvodného obohatenia (eventuálne náhrady škody), ktoré žalovaný získal predajom jej spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/2 k pozemku parcely č. XXX/XX vo výmere 828 m² zapísanom v pozemkovej knihe č. XXXXX pre obec F., okres X. am R., v K. republike (ďalej len „predmetná nehnuteľnosť“ alebo „predmetný pozemok“).

X.X. Vo svojej žalobe, ďalších písomných podaniach a ústnych vyjadreniach uviedla, že so žalovaným boli bývalí manželia, ktorých manželstvo bolo právoplatne rozvedené 11. júla 2006. Ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov bolo zrušené za trvania manželstva na základe rozhodnutia súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. októbra 2004, a následne bolo vysporiadané dohodou z 28. septembra 2006.

1.2. Dohodou o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán avšak nebol vysporiadaný uvedený pozemok parcely č. XXX/XX v F. v K.. Tento pozemok bol nadobudnutý kúpou za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov z 5. mája 2004. Vzhľadom na to, že nebol v lehote troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva vysporiadaný, zo zákona prešiel do režimu podielového spoluvlastníctva každej sporovej strany vo veľkosti 1 k celku.

1.3. Predmetný pozemok avšak žalovaný bez vedomia žalobkyne predal v roku 2010 manželom V. a R. J.. Žalobkyňa sa o predaji dozvedela anonymne tak, že 6. septembra 2010 si bez akéhokoľvek vysvetlenia a sprievodného listu našla v poštovej schránke fotokópiu výpisu z pozemkovej knihy a stavebného povolenia vydaného kupujúcim manželom J. na stavbu rodinného domu na predmetnom pozemku. Žalobou sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške polovice kúpnej ceny, ktorú inkasoval žalovaný za predaj aj jej spoluvlastníckeho podielu k predmetnej nehnuteľnosti.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe a ďalších svojich písomných podaniach a ústnych vyjadreniach uviedol, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný predmetnú nehnuteľnosť nadobudol ako kupujúci na základe kúpnej zmluvy uzavretej z 5. mája 2004 s predávajúcimi O. L. a M. L. za kúpnu cenu 23 184 eur. K nadobudnutiu tejto nehnuteľnosti síce došlo za trvania manželstva ešte pred tým, než jeho bezpodielové spoluvlastníctvo s žalobkyňou bolo zrušené, avšak z peňažných prostriedkov, ktoré boli darované výlučne žalovanému jeho rodičmi na základe darovacej zmluvy z 29. októbra 2003 za účelom kúpy predmetnej nehnuteľnosti. Tieto peňažné prostriedky ako dar preto boli vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Keďže na kúpu predmetnej nehnuteľnosti neboli ani čiastočne použité spoločné finančné prostriedky žalobkyne a žalovaného nadobudnuté počas trvania ich manželstva a účastníkom kúpnej zmluvy z 5. mája 2004 bol iba žalovaný, a nie aj žalobkyňa, pričom pri uzatváraní tejto kúpnej zmluvy nebola žiadnym spôsobom prejavená vôľa, že by predmetná nehnuteľnosť mala patriť do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán, zostala predmetná nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalovaného a nikdy nepatrila do masy bezpodielového spoluvlastníctva. Z tohto dôvodu preto nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu žalovaného predajom predmetnej nehnuteľnosti manželom J. na základe kúpnej zmluvy z 29. apríla 2010 s dohodnutou kúpnu cenou vo výške 30 000 eur, pretože žalobkyňa nemala žiadny právny nárok na podiel z tejto kúpnej ceny.

3. Žalobkyňa spochybnila pravosť podpisu otca žalovaného C. B. X. na darovacej zmluve z 29. októbra 2003 a v tom dôsledku aj platnosť tejto darovacej zmluvy, pretože otec žalovaného sa zvyčajne podpisoval iným spôsobom. Pritom poukázala, že v čase uvedeného darovania boli vzťahy medzi ňou a rodičmi žalovaného dobré, a teda nebol žiadny dôvod, aby ju neinformovali o tom, že nejaké peňažné prostriedky darovali svojmu synovi (žalovanému).

4.1. Žalovaný k námietke žalobkyne o platnosti darovacej zmluvy z 29. októbra 2003 poznamenal, že pre jej platnosť sa obligatórne nevyžaduje písomná forma, ale postačujúca je aj ústna forma. Jeho otec používal viac ako dva typy podpisov a podpis na uvedenej darovacej zmluve je jedným z nich. Pritom dodal, že žalobkyňu zaťažuje dôkazné bremeno, aby preukázala, že predmetná nehnuteľnosť bola zakúpená z peňažných prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán, čo sa jej v konaní niesť nepodarilo.

4.2. Zároveň vzniesol proti žalobou uplatnenému nároku námietku premlčania, keďže z výpovede žalobkyne vyplynulo, že o kúpe predmetnej nehnuteľnosti sa dozvedela v roku 2009, avšak žalobu podala na súd až v roku 2012.

5.1. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci rozhodol (v poradí prvým) rozsudkom zo 17. októbra 2016 č. k. 7C/83/2012-231, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi „istinu vo výške 15 000 eur s 2 % úrokom ročne z istiny od 1.05.2010 do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia pod následkom exekúcie“.

5.2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie.

5.3. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovaného rozhodol uznesením zo 16. marca 2021 sp. zn. 14Co/177/2017 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný a nespĺňajúci zákonné náležitosti na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, pretože v ňom absentuje posúdenie splnenia zákonných predpokladov pre vznik bezdôvodného obohatenia, právna kvalifikácia, o ktorú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia v danom prípade išlo, a náležité vyhodnotenie skutkového stavu, na základe ktorého súd prvej inštancie založil svoj záver o tom, že predmetná nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán.

6. Súd prvej inštancie v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu vykonal vo veci dokazovanie výsluchom oboch strán sporu, výsluchom svedkov C. X. a H. X. a oboznámením sa so všetkými v konaní listinnými dôkazmi predloženými stranami na podopretie svojich tvrdení, a to predovšetkým rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 31. mája 2006 č. k. 11C/149/2005-38; rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 27. septembra 2004 č. k. 7C/132/04-11; dohodou sporových strán o vyporiadaní zrušeného bezpodielového spoluvlastníctva manželov z 28. septembra 2006; darovacou zmluvou medzi rodičmi žalovaného a žalovaným z 29. októbra 2003; čestným vyhlásením matky žalovaného C. X. z 1. februára 2013 o tom, že spolu s manželom C. B. X. darovali 29. októbra 2003 výlučne žalovanému (ich synovi) finančnú hotovosť vo výške 1 000 000 Sk za účelom kúpy predmetnej nehnuteľnosti; kúpnu zmluvou z 5. mája 2004; kúpnu zmluvou z 29. apríla 2010; výpisom z hlavnej knihy XXXXX pre katastrálnu obec F.

vedenej Okresným súdom X. am R., K. republika; listom právneho zástupcu žalobkyne zo 6. septembra 2010 oznamujúcim žalovanému neplatnosť dohody o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov; návrhom žalobkyne zo 4. októbra 2010 adresovanej kupujúcemu predmetnej nehnuteľnosti V. J. na mimosúdnu dohodu s podacím lístkom; ako aj ostatným obsahom spisu.

7. Na základe vykonaných dôkazov, vyhodnocujúc každý z nich jednotlivo a všetky vo ich vzájomnej súvislosti so starostlivým prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, súd zistil tento skutkový stav:

7.1. Sporové strany sú bývalí manželia, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 31. mája 2006 č. k. 11C/149/2005-38, ktorý nadobudol právoplatnosť 11. júla 2006.

7.2. Bezpodielové spoluvlastníctvo sporových strán bolo za trvania ich manželstva zrušené na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava z 27. septembra 2004 č. k. 7C/132/04-11, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. októbra 2004.

7.3. Sporové strany si svoje bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vysporiadali dohodou z 28. septembra 2006. Predmetný pozemok parcely č. XXX/XX v F. nebol predmetom tejto dohody.

7.4. Z písomného vyhotovenia darovacej zmluvy z 29. októbra 2003 vyplýva, že rodičia žalovaného C. a C. X. ako darcovia darovali žalovanému ako obdarovanému finančnú hotovosť vo výške 1 000 000 Sk, ktorá bola „určená na kúpu nehnuteľnosti - pozemku na parc. XXX/XX o výmere 828 m², nachádzajúceho sa v dedinke F., K.“. Žalovaný ako obdarovaný v tejto zmluve potvrdil, že bol oboznámený s úmyslom darcov darovať mu predmet daru a obe zmluvné strany potvrdili, že predmet daru bol obdarovanému odovzdaný v hotovosti v deň podpisu tejto zmluvy.

7.5. Kúpnu zmluvou uzavretou 5. mája 2004 medzi manželmi O. L. a M. L. ako predávajúcimi a žalovaným ako kupujúcim bolo v prospech žalovaného prevedené vlastnícke právo k predmetnému pozemku parcely č. XXX/XX v F., K. republika, za dohodnutú kúpnu cenu 23 184 eur.

7.6. Kúpnu zmluvou uzavretou 29. apríla 2010 medzi žalovaným ako predávajúcim a manželmi V. J. a R. J. ako kupujúcimi bolo v prospech kupujúcich prevedené vlastnícke právo k predmetnému pozemku parcely č. XXX/XX v F., K. republika, za dohodnutú kúpnu cenu 30 000 eur.

7.7. Žalobkyňa v rámci svojho výsluchu uviedla, že nemala vedomosť o tom, že žalovaný kúpil nejaký ďalší pozemok - predmetnú nehnuteľnosť, ktorá nebola zahrnutá do masy ich bezpodielového spoluvlastníctva. O tejto skutočnosti sa dozvedela z anonymného listu vhozeného do jej poštovej schránky niekedy na jeseň v roku 2009, ktorý už ale nemá k dispozícii. Text tohto listu bol napísaný na počítači a obsahoval informáciu o tom, že jej bývalý manžel (žalovaný) vlastní pozemok v Rakúsku. Žiadne iné doklady k nemu priložené neboli. Následne cestovala autom do F., a potom do ďalšieho mesta v Rakúsku, kde ju poslali, a tam si zabezpečila výpis z katastra. Predmetnú žalobu podala v roku 2012, pretože medzičasom vybavovala dokumentáciu z katastra, snažila sa osloviť kupujúcich manželov J. za účelom zistenia ďalších podmienok kúpy, a to predovšetkým výšku kúpnej ceny, avšak bezvýsledne, a zisťovala trhovú cenu predmetnej nehnuteľnosti prostredníctvom realitných kancelárií. Žalobkyňa nesúhlasila s vyjadrením žalovaného, že predmetná nehnuteľnosť bola kúpená z peňažných prostriedkov darovaných žalovanému jeho rodičmi, pretože s nimi mala vždy dobré vzťahy, trávili spolu veľa času, chodili na kultúrne podujatia, a preto nevidí žiaden dôvod, že keby mu dali nejaké peniaze, prečo by jej to nepovedali. Peniaze použité na kúpu predmetnej nehnuteľnosti boli spoločnými peniazmi. Žalovaný mal množstvo peňazí z príjmu v Rakúsku, avšak spoludisponentkou žiadneho jeho účtu nebola. Zároveň spochybnila podpis otca žalovaného na darovacej zmluve z 29. októbra 2003, pretože ten je absolútne rozdielny od jeho skutočného podpisu na rôznych iných dokumentoch, napr. od jeho listu jej dcére (vnučke otca žalovaného).

7.8. Žalovaný v rámci svojho výsluchu uviedol, že vzťahy medzi ním a jeho rodičmi boli na inej úrovni ako vzťah medzi žalobkyňou a jeho rodičmi. Jeho rodičia vedeli o problémoch v jeho manželstve so žalobkyňou. Ich zámerom bolo vytvoriť dvojgeneračné bývanie tak, aby sa v starobe o nich mohol žalovaný ako ich jediný syn postarať. Otec žalovaného bol dlhoročný pracovník v zahraničnom obchode a prekladateľ z nemeckého a ruského jazyka, mal kontakty v Rakúsku a pomohol mu pri jednaniach a kúpe predmetnej nehnuteľnosti. Peniaze na kúpu pozemku dali rodičia výlučne jemu pre prípad problémov typu rozvodu a stavba rodinného domu sa mala financovať z predaja jedného bytu. Predbežne bolo dohodnuté, že sa predá byt na R. ulici v L. (ktorý mal v tom čase v spoluvlastníctve so žalobkyňou) a rodičovský byt mal zostať pre niektoré z ich detí, pretože sa nachádza v centre L.. Žalobkyňa o tomto úmysle vedela a podieľala sa aj na plánoch týkajúcich sa vzhľadu domu v Rakúsku.

Žalovaný do Rakúska na predmetný pozemok chodieval aj s ich spoločným synom kosiť trávnik, a preto považuje za nepravdepodobné, že žalobkyňa nevedela, kam na celý deň idú.

7.9. Z výsluchu svedkyne C. X., matky žalovaného, vyplynulo, že so žalobkyňou mala dobrý vzťah. Fakt, že je so žalovaným v rozvodovom konaní, sa dozvedela neskoro, pretože sa jej to zrejme báli povedať. So žalobkyňou si nerozprávali súkromné veci. Žalovaný bol jej jediný syn, preto sa mu snažili podľa svojich možností pomáhať. Mali záujem kúpiť si s manželom (otcom žalovaného) bývanie, kde by spoločne žili aj s žalovaným a jeho rodinou, t. j. žalobkyňou a ich deťmi. Jej manžel so synom (žalovaným) vybavili pozemok v Rakúsku a oznámil jej, že mu musia pomôcť. Keď sa žalovaný rozhodol kúpiť nehnuteľnosť v Rakúsku, manžel jej dal darovaciu zmluvu, aby ju podpísala. Išlo o darovanie 1 000 000 Sk, ktoré zarobil jej manžel ako prekladateľ a mali ich odložené pre žalovaného. Chceli predať svoj byt a chatu a kúpiť pre obe rodiny (svoju aj žalovaného rodinu) spoločné bývanie. Predmetnú darovaciu zmluvu podpísala, keďže manžel jej vysvetlil, prečo je to potrebné. Zároveň potvrdila pravosť svojho podpisu a podpisu jej manžela (otca žalovaného) na uvedenej darovacej zmluve. Peniaze mu po ich výbere z bankového účtu odovzdali v hotovosti v ich byte. O tomto darovaní žalobkyňa nehovorila.

7.10. Z výsluchu svedka H. X., spoločného syna sporových strán, vyplynulo, že žalobkyňa nevedela o tom, že žalovaný kúpil nejaký pozemok v Rakúsku. S otcom bol asi trikrát na tomto pozemku kosiť trávnik niekedy v roku 2007, avšak žalobkyňa o tom ani o kúpe uvedeného pozemku nikdy nehovorila.

8.1. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

8.2. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

8.3. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

8.4. Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

8.5. Podľa § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

8.6. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

8.7. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

8.8. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

9. Predmetom rozhodovaného sporu je nárok žalobkyne na zaplatenie polovice z kúpnej ceny vo výške 15 000 eur (t. j. polovice z 30 000 eur) za predaj jej spoluvlastníckeho podielu k predmetnému pozemku vo veľkosti 1/2 na základe kúpnej zmluvy z 29. apríla 2010, na ktorú si uplatňuje svoj nárok titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka (prípadne titulom náhrady škody podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka).

10. Súd sa najskôr zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a dospel pritom k záveru, že táto je nenáležitá.

10.1. Pre premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia platí osobitná právna úprava v § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. V prvom odseku tohto ustanovenia je upravená tzv. subjektívna premlčacia lehota a v druhom odseku premlčacia lehota objektívna. Obe lehoty začínajú plynúť a bežia nezávisle na sebe a ich vzájomný vzťah je taký, že keď skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí a ak je vznesená námietka premlčania, nemožno právo súdom priznať.

10.2. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že kúpna zmluva, na základe ktorej mal žalovaný inkasovať kúpnu cenu za predmetný pozemok, bola uzavretá 29. apríla 2010. V konaní síce nebol preukázaný presný deň vyplatenia kúpnej ceny žalovanému (teda deň, kedy by skutočne malo dôjsť k bezdôvodnému

obohateniu žalovanému), avšak napriek tomu možno uzavrieť, že ak - z logiky veci - kúpna cena bola najskôr uhradená v deň uzavretia tejto kúpnej zmluvy 29. apríla 2010 (pretože z obsahu tejto kúpnej zmluvy nijako nevyplýva, že by kúpna cena bola už zaplatená pred jej uzavretím), objektívna trojročná premlčacia lehota uplatneného nároku by uplynula 29. apríla 2013 (porov. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

10.3. Pre začiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej lehoty práva na vydanie bezdôvodného obohatenia (porov. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) je rozhodujúci deň, kedy sa oprávnený skutočne dozvie skutkové okolnosti o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobkyňa sa nemohla dozvedieť o existencii bezdôvodného obohatenia ešte pred tým, ako vôbec vzniklo (čiže ešte pred uzavretím kúpnej zmluvy 29. apríla 2010, na základe ktorej malo dôjsť k prevodu jej tvrdeného spoluvlastníckeho podielu k predmetnému pozemku). Žalobkyňa v konaní tvrdila, že sa o predaji predmetného pozemku dozvedela z anonymného oznámenia vhozeného do jej poštovej schránky 6. septembra 2010. Hoci existencia tohto oznámenia (ako listiny, resp. listinného dôkazu) v konaní okrem tvrdenia samotnej žalobkyne žiadnym iným dôkazom preukázaná nebola, je potrebné poznamenať, že v konaní nebol preukázaný ani žiadny iný deň, kedy sa žalobkyňa skutočne mala dozvedieť o vzniku bezdôvodného obohatenia na jej úkor. Preto súd vychádzal z toho, že žalobkyňa sa o skutkových okolnostiach o tom, že došlo na jej úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, dozvedela práve 6. septembra 2010 (pričom zároveň ide o deň, kedy právny zástupca žalobkyne napísal list žalovanému, ktorým spochybňuje platnosť dohody sporových strán o vysporiadaní ich zrušeného bezpodielového spoluvlastníctva). Z toho potom vyplýva, že subjektívna dvojročná lehota uplatneného nároku by uplynula 6. septembra 2012.

10.4. So zreteľom na uvedené súd uzatvára, že v danom prípade ubehla subjektívna premlčacia lehota (t. j. 6. septembra 2012) skôr než objektívna premlčacia lehota (t. j. 29. apríla 2013), čo teda znamená, že uplatnené právo na vydanie bezdôvodného obohatenia by sa inak premlčalo uplynutím tejto subjektívnej premlčacej lehoty, teda 6. septembra 2012. Pokiaľ si však žalobkyňa uplatnila tento svoj nárok na súde žalobou doručenu 5. septembra 2012, je potrebné skonštatovať, že tak urobila včas, pred márnym uplynutím subjektívnej dvojročnej premlčacej lehoty (a tiež aj pred márnym uplynutím objektívnej trojročnej premlčacej lehoty).

10.5. Totožný záver o neopodstatnenosti vznesenej námietky premlčania platí aj pre prípad právnej kvalifikácie žalobou uplatneného nároku ako práva na náhradu škody (porov. § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

11.1. V ďalšom súd zameral svoj meritórny prieskum na vyriešenie skutkovej otázky, či predmetný pozemok patril alebo nepatril do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán.

11.2. Pokiaľ by v konaní bolo zistené, že predmetný pozemok žalobkyni (spolu)vlastnícky nepatril, potom jeho scudzením nemohlo vzniknúť na jej úkor bezdôvodné obohatenie ani jej nemohla byť spôsobená akákoľvek škoda.

12. Žalobkyňa bola v konaní tou sporovou stranou, ktorá tvrdila, že predmetný pozemok tvoril masu jej bezpodielového spoluvlastníctva so žalovaným. Z tohto dôvodu žalobkyňu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať túto skutočnosť, čo sa jej ale uniesť v konaní nepodarilo. Z výsledkov vykonaného dokazovania totižto nevyplývalo, že by tento pozemok bol nadobudnutý - hoci ešte za trvania manželstva sporových strán a existencie ich bezpodielového spoluvlastníctva pred jeho zrušením na základe rozhodnutia súdu právoplatného 12. októbra 2004 - zo spoločných prostriedkov manželov.

13. Žalobkyňa v konaní netvrdila, že by sa na jeho nadobudnutí sama (a to aj napriek tomu, že v predmetnej kúpnej zmluve z 5. mája 2004 formálne nebola uvedená ako kupujúca zmluvná strana) čo i len čiastočne finančne podieľala.

13.1. Vo svojej výpovedi uviedla, že o tom, že žalovaný bol vlastníkom predmetného pozemku a že tento bol predaný, sa dozvedela až 6. septembra 2010. Z toho potom logicky vyplýva, že žalobkyňa sa nemohla sama podieľať na kúpe predmetného pozemku 5. mája 2004, pokiaľ jej táto skutočnosť (kúpa) vôbec nebola známa.

13.2. Uvedené takisto potvrdzuje aj fakt, že tento pozemok nebol predmetom dohody o vysporiadaní zrušeného bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán uzavretej 28. septembra 2006. Z toho možno usúdiť, že je pravdepodobnejšie, že žalobkyňa o existencii vlastníckeho práva žalovaného k tomuto pozemku v tom čase vôbec nevedela, pretože inak by sa zrejme domáhala jeho vysporiadania buď priamo v tejto dohode, alebo v prípade nesúhlasu žalovaného s jeho zahrnutím do masy

bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobou podanou skôr ako až po takmer šiestich rokoch od uzavretia tejto dohody.

14. Žalobkyňa v konaní žiadnym relevantným dôkazom takisto nepreukázala, že by predmetný pozemok bol nadobudnutý sice bez jej vedomia, ale čo i len čiastočne zo spoločných prostriedkov manželov, v dôsledku čoho by patril do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán.

14.1. Túto skutočnosť v konaní žalobca popieral a v rámci svojej procesnej obrany tvrdil, že predmetný pozemok kúpil sám a výlučne len z jeho vlastných finančných prostriedkov, ktoré za týmto účelom dostal darom od svojich rodičov na základe darovacej zmluvy z 29. októbra 2003 (čo v konaní okrem svojej výpovede preukázal čestným vyhlásením a výpoveďou svedkyne C. X. a písomným vyhotovením darovacej zmluvy z 29. októbra 2003).

14.2. Žalobkyňa síce spochybňovala platnosť tejto darovacej zmluvy z dôvodu, že podpis otca žalobcu A.. C. B. X. ako jedného z darcov nie je jeho pravý, avšak táto skutočnosť bola pre konečné meritórne rozhodnutie sporu nepodstatná (a preto súd zamietol návrh žalobkyne na vykonanie znaleckého dokazovania znalcom z odboru písomoznalectvo ako nadbytočný, nepotrebný a nehospodárny s ohľadom na právny stav vecí, pretože overenie alebo vyvrátenie tejto skutočnosti - ako bude ďalej uvedené - nebolo spôsobilé privodiť iné rozhodnutie sporu).

14.3. Túto námietku žalovanej o neplatnosti uvedenej darovacej zmluvy pre absenciu vlastnoručného podpisu otca žalovaného ako darcu súd vyhodnotil ako zjavne nedôvodnú. Pre platnosť darovacej zmluvy ako právneho úkonu, ak je predmetom daru hnutelná vec (peniaze) a dôjde k jej odovzdaniu a prevzatiu pri darovaní, zákon neustanovuje obligatórnu písomnú formu (porov. § 628 ods. 2 a contrario Občianskeho zákonníka). To znamená, že k darovaniu peňazí môže dôjsť aj bez takejto písomne vyhotovenej zmluvy ich faktickým prenechaním s úmyslom ich darovania. V rozhodovanom spore avšak žalobkyňa netvrdila ani nepreukázala, že by žalovanému nebola finančná hotovosť vo výške 1 000 000 Sk skutočne prenechaná.

14.4. Napokon, nejaví sa ako pravdepodobné, že by otec žalovaného, ktorý sám takmer v celom rozsahu zarobil darovanú sumu 1 000 000 Sk, nemal vôľu tieto peniaze darovať žalovanému a že by táto suma bola darovaná len matkou žalovaného proti vôli jeho otca. Práve naopak, vôľu otca žalovaného darovať uvedenú finančnú hotovosť synovi (žalovanému) potvrdila matka žalovaného ako spoludarkyňa vo svojej výpovedi, celkom zrejme vyplýva aj z písomného vyhotovenia darovacej zmluvy a takisto aj z následného konania otca žalovaného, ktorý pomáhal žalovanému s kúpou predmetného pozemku za darované peniaze, čo teda implikuje záver, že otec žalovaného vedel (resp. musel vedieť), že uvedené peniaze už nepatria jemu, ale jeho synovi (žalovanému).

14.5. A rovnako, pokiaľ by aj otec žalovaného z akéhokoľvek (nepravdepodobného) dôvodu neuzavrel zmluvu z 29. októbra 2003 o darovaní sumy 1 000 000 Sk, ktorú v prevažnej miere sám zarobil, aj tak by táto zmluva zostala platným právny úkonom, pretože ak by aj sám nedal súhlas na takéto darovanie, ktoré uskutočnila matka žalovaného ako druhý z manželov, mohol by sa ako dotknutý manžel dovolať len relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu (porov. § 40a v spojení s § 145 ods. 1 druhej vety Občianskeho zákonníka), čo ale v konaní preukázané nebolo. Inak povedané, pokiaľ by aj podpis otca žalovaného na písomnom vyhotovení darovacej zmluvy z 29. októbra 2003 nebol jeho pravý, nič to nemení na platnosti tejto darovacej zmluvy, pretože ak by aj sám otec žalovaného nemal vôľu darovať tieto peniaze žalovanému a tie boli napriek jeho nevôli darované len matkou žalovaného, mal možnosť dovolať sa relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu matky žalovaného, čo však nikdy neurobil. Vôľa matky žalovaného darovať žalovanému finančnú hotovosť 1 000 000 Sk a jej prejav (podpis na darovacej zmluve z 29. októbra 2003) v konaní bola dostatočne preukázaná a žalobkyňa ju nijakým relevantným dôkazom nespochybnila.

14.6. Sumarizujúc uvedené, z vykonaného dokazovania (predovšetkým z čestného vyhlásenia a výsluchu svedkyne C. X., ktorá bola jedným z darcov) súd považoval za preukázané a zároveň nesporné, že rodičia žalovaného boli vlastníkami finančnej hotovosti vo výške 1 000 000 Sk, ktorú v takmer úplnej časti zarobil otec žalovaného A.. C. B. X. v rámci svojej podnikateľskej a tmočnickej činnosti vykonávanej v Rakúsku. Súd takisto považoval za preukázané a nesporné, že túto finančnú hotovosť rodičia žalovaného reálne prenechali žalovanému s úmyslom jej darovania, pričom k jej fyzickému odovzdaniu a prevzatiu došlo práve v deň písomného vyhotovenia darovacej zmluvy 29. októbra 2003 u nich v byte. A rovnako súd považoval za preukázané, že práve a výlučne z týchto darovaných peňazí žalovaného (t. j. vo výške 1 000 000 Sk, čo po prepočte konverzným kurzom zverejneným na webovom sídle Národnej banky Slovenska www.nbs.sk ku dňu kúpy 5. mája 2004, ktorý bol 1 EUR = 40,271 SKK, predstavuje sumu 24 831,76 eur) bol predmetný pozemok na základe kúpnej zmluvy z 5. mája 2004 kúpený za dohodnutú kúpnu cenu 23 184 eur. Žalobkyňa tieto skutkové okolnosti žiadnym relevantným

dôkazom nepoprela a ani netvrdila opak. Samotná skutková okolnosť, že žalovaný ani jeho rodičia jej napriek dobrým vzťahom nikdy nespomenuli uvedené darovanie a kúpu predmetného pozemku, bez ďalšieho nemôže znamenať a postačovať pre záver, že k uvedenému darovaniu peňazí a ich použitiu na kúpu predmetnému pozemku vôbec (za žiadnych okolností) nemohlo dôjsť.

15. Napokon, žalobkyni sa v konaní rovnako nepodarilo preukázať, že by úmyslom resp. vôľou darcov (rodičov žalovaného) bolo darovať uvedenú finančnú hotovosť obom sporovým stranám spoločne, v dôsledku čoho by predmet daru pripadol do podielového spoluvlastníctva sporových strán.

15.1. Konštrukcia, že by žalobkyňa mala byť zmluvnou stranou predmetnej darovacej zmluvy z 29. októbra 2003 v hmotnoprávnom postavení druhého obdarovaného, z vykonaného dokazovania v žiadnom prípade nevyplýva. Odhliadnuc od toho, že vôbec nebola v predmetnej darovacej zmluve označená ako zmluvná strana, sama žalobkyňa vo svojej výpovedi potvrdila, že o uvedenom darovaní nevedela a o kúpe predmetného pozemku sa dozvedela až s odstupom niekoľkých rokov. To potom znamená, že vo vzťahu k žalobkyni zo strany darcov (rodičov žalovaného) nebola uskutočnená žiadna ponuka (oferta) na uzavretie darovacej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu. A pokiaľ absentuje kvalifikovaný návrh jednej zmluvnej strany na uzavretie zmluvy, druhá zmluvná strana potom nemá čo akceptovať (t. j. nemá aký dar prijať), a preto zmluva objektívne ani nemôže vzniknúť (porov. § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka).

16. Žalobkyňa ďalej vyvodzovala skutočnosť, že kupovaný predmetný pozemok mal patriť do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán, z výpovede matky žalovaného, ktorá uviedla, že s jej manželom - otcom žalovaného mali úmysel vytvoriť dvojgeneračné bývanie, v ktorom by bývala rodina rodičov žalovaného a rodina žalovaného s jeho vtedajšou manželkou (žalobkyňou) a ich spoločným synom.

16.1. K uvedenému súd považuje za potrebné poznamenať, že úmysel (resp. budúca predstava) vytvoriť dvojgeneračné bývanie rodiny žalovaného a rodiny jeho rodičov bez ďalšieho neznamena, že obdarovaným nevyhnutne musela byť aj žalobkyňa alebo dokonca aj spoločný syn sporových strán H. X.. Pre vytvorenie dvojgeneračného bývania takisto nie je nevyhnutné, aby vlastníkom pozemku obstaraného na postavenie zamýšľaného dvojgeneračného rodinného domu musel byť každý z členov rodiny žalovaného. Vytvorenie dvojgeneračného bývania je možné aj v prípade, že by vlastníkom pozemku bol hoci aj len jediný člen ktorejkoľvek z rodín, ktoré v ňom zamýšľajú bývať. Z toho potom vyplýva, že budúca predstava o vybudovaní dvojgeneračného rodinného domu nemá bezprostrednú a priamu väzbu k spomenutému darovaniu, a preto len z tejto predstavy nemožno automaticky vyvodzovať, že úmysel darcov (rodičov žalovaného) musel byť iba taký, že darovanie sa má vzťahovať aj na žalobkyňu, resp. že predmet daru či zaň obstaraný pozemok má patriť do podielového spoluvlastníctva oboch sporových strán. Aj z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít vyplýva, že pre posúdenie toho, kto je obdarovaný, je rozhodujúci úmysel darcu, pričom nie je postačujúce posúdiť iba povahu predmetu darovania, či napríklad vec slúži potrebám celej rodiny alebo iba jedného z manželov, ale je nutné vždy vychádzať zo skutočného úmyslu darcu (porov. R 42/1972).

16.2. Napokon, takáto konštrukcia žalobkyne o úmysle darcov, kto má byť obdarovaným a či predmet daru má patriť do podielového spoluvlastníctva oboch sporových strán, bola priamo vyvrátená jednak jedným z darcov - matkou žalovaného, ktorá vo svojej výpovedi výslovne uviedla, že darované peniaze počas celého svojho života sporili pre syna (žalovaného), a takisto aj písomným vyhotovením predmetnej darovacej zmluvy, z obsahu ktorej nijako nevyplýva opak, t. j. že obdarovanou má byť popri žalovanom aj žalobkyňa. Pritom zároveň platí, že pri právnom úkone urobenom v písomnej forme je právne významná iba vôľa účastníkov vyjadrená v písomnom texte; zámyery účastníkov, ktoré neboli vyjadrené v písomnom texte alebo ktoré sú odlišné od zámerov zachytených v listine o právnom úkone, sú právne bezvýznamné (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33 Odo 311/2001, ktorý je s ohľadom na argument príbuznosti právnych poriadkov aplikovateľný aj v slovenskom právnom prostredí). Ak teda je preukázané, že obdarovaným bol iba jeden z manželov (žalovaný), stal sa výlučným vlastníkom veci bez ohľadu na to, či ide o vec, ktorá je alebo má byť podľa svojho charakteru určená k užívaniu celou rodinou.

17. Konkludujúc uvedené, súd z vykonaného dokazovania zistil, že finančnú hotovosť vo výške 1 000 000 Sk, ktorá mala byť použitá za účelom kúpy predmetného pozemku, žalovaný nadobudol darom od svojich rodičov na základe darovacej zmluvy z 29. októbra 2003. Vec, ktorá bola niektorým z manželov za trvania ich manželstva získaná darom, podľa § 143 Občianskeho zákonníka nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale zostáva vo výlučnom vlastníctve len toho manžela, ktorému bola darovaná. Z toho teda vyplýva, že uvedený predmet daru bol vo výlučnom vlastníctve žalovaného a

nikdy nepatrí ani do masy bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán (čo ani nemohol, pretože v prípade darovania veci obom manželom vec bude „len“ v ich podielovom spoluvlastníctve), ani nebol v ich podielovom spoluvlastníctve.

18.1. Súd ďalej považoval za preukázané, že predmetný pozemok bol na základe kúpnej zmluvy z 5. mája 2004 kúpený výlučne z darovaných finančných prostriedkov patriacich výlučne žalovanému. Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by sa na tejto kúpe sama čo i len čiastočne podieľala, alebo že by ku kúpe predmetného pozemku došlo aspoň čiastočne zo spoločných finančných prostriedkov oboch sporových strán nadobudnutých za trvania ich manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva, alebo že by pri uzatváraní uvedenej kúpnej zmluvy bola akýmkoľvek spôsobom prejavená vôľa, že by predmetný pozemok mal patriť do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán (keďže žalobkyňa sa o existencii jeho vlastníctva žalovaným dozvedela až potom, čo už bol v roku 2010 predaný, a vôľa žalovaného kupovať predmetný pozemok do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán preukázaná žiadnym relevantným dôkazom nebola).

18.2. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít platí, že veci získané výmenou za vec alebo z výťažku z predaja veci, ktorá bola vo vlastníctve jedného z manželov, sú preto naďalej vo vlastníctve toho manžela (porov. R 42/1972). Do bezpodielového spoluvlastníctva manželov preto nebude patriť vec získaná (kúpou či výmenou) za prostriedky patriace do oddeleného majetku jedného z manželov. Nejde tu totiž o nadobudnutie nového majetku ani o rozmnoženie už existujúceho majetku za trvania manželstva, ale o zmenu, ktorá nemá vplyv na povahu týchto vecí ako predmetu výlučného vlastníctva jedného z manželov. Zámena samostatného majetku za iný majetok je iba zmenou jeho hospodárskej povahy a nie rozmnožením majetku, nemá preto za následok vznik bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo vzťahu k tomuto majetku (porov. R 19/1960).

18.3. V relácii na prejednávajúcu vec uvedené znamená, že pokiaľ žalovaný zamenil svoj oddelený majetok (t. j. darovanú finančnú hotovosť vo výške 1 000 000 Sk) za iný majetok (t. j. za predmetný pozemok) na základe kúpnej zmluvy z 5. mája 2004, nepatrí tento iný zamenený majetok (t. j. predmetný pozemok) do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

18.4. A následne z toho potom možno ďalej vyvodíť, že pokiaľ žalovaný kúpnu zmluvou z 29. apríla 2010 predal predmetný pozemok ako svoj výlučný (oddelený) majetok tretím osobám, výťažok z tohto predaja patrí výlučne len žalovanému.

19.1. Na základe uvedeného súd uzatvára, že žalobkyni nesvedčí žiadny vecnoprávny alebo záväzkovoprávny titul k výťažku z predaja predmetného pozemku uskutočneného na základe kúpnej zmluvy z 29. apríla 2010, a preto jeho scudzením predmetného pozemku nemohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne ani jej týmto scudzením veci, ktorá jej vlastnícky nepatrila, nemohla byť spôsobená akákoľvek škoda.

19.2. Žalobkyňa sa z uvedených dôvodov neopodstatnene domáha nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia či nároku na náhradu škody, ktoré jej nevznikli, a preto súd jej žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

20. Záverom sa žiada ešte dodať, že žaloba žalobkyne by bola zjavne nedôvodná aj v prípade, že by žalobkyni k predmetnému pozemku svedčil spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2 k celku (čo ale v konaní preukázané nebolo). Tvrdené bezdôvodné obohatenie, resp. škoda, mali žalobkyni vzniknúť v dôsledku predaja jej vlastného spoluvlastníckeho podielu iným podielovým spoluvlastníkom (žalovaným). V súkromnoprávných vzťahoch avšak platí zásada nemo plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet, teda že nikto nemôže previesť na iného viac práv, než má sám. Žalovaný ako nevlastník preto nemohol účinne predat' cudzí spoluvlastnícky podiel (t. j. spoluvlastnícky podiel žalobkyne), a teda týmto spôsobom sa nemohol ani bezdôvodne obohatiť na úkor žalobkyne, ani žalobkyni spôsobiť škodu, pretože predmetný spoluvlastnícky podiel žalobkyne by naďalej zostal v jej spoluvlastníctve a žalobkyňa sa tak mohla v prípade pochybností domáhať deklarovania jej spoluvlastníckeho práva k nemu.

21. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP). Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto mu proti neúspešnej žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.